

tro, at vi skulde være bekymrede, fordi der var Udsigt til, at Ministeriet gennemførte sit Program. Ethvert Ministerium og ethvert Flertal sidder for at gennemføre deres Standpunkter, og Oppositionen kan slet ikke ønske andet, end at Regeringen og dens Flertal gennemfører sit Program. Der er kun et eneste af disse Spørgsmaal, som vi unægtelig ikke ønsker gennemført, og hvor vi unægtelig vil gøre, hvad vi formaar, for at hindre, at en overilet Gennemførelse finder Sted, og det er Militærlovene. Til disse Loves Gennemførelse har den nuværende Regering, og det nuværende Flertal aldeles ingen Ret, Vælgerne har et fuldkomment Krav paa at blive hørt angaaende disse Love, ikke blot angaaende deres økonomiske Rækkevidde, men fuldt saa meget angaaende deres politiske Rækkevidde.

Om den politiske Rækkevidde af disse Love er der jo Diskussion. Det ærede Medlem Hr. Holstein, som det ærede Medlem Hr. Brorsen lyste i Band, ja som han udstødte af Samarbejdet med Venstre, har sagt, at disse Loves politiske Tendens var rigtig, nemlig den Retning, som tilkendes ved Flytningen af Soldaterne til Jylland, men at den rigtige Retning var udtrykt paa valen og utilfredsstillende Maade. Om den politiske Rækkevidde kan der være Diskussion, men ingen kan være i Tvivl om, at den politiske Rækkevidde af disse Love ikke er den samme som i Lovene af 1909. I 1909 gennemførte man en Ordning, som samlede al vor Styrke paa Sjælland omkring Københavns Befæstning, og man sagde, at det var det eneste Middel til at værne vor Neutralitet. Nu siger man, at vor Neutralitet og vor Uafhængighed kun kan værges, ved at vi samler vor Hovedstyrke i Jylland. Fra 1910 til 1914 arbejdedes der her i Landet af Venstre paa at gennemføre Planen af 1909, og man skaffede en Række sjællandske Garnisonsbyer, hvor store Kaserneetablissementer blev opført til at optage de jydskesoldater, som skulde derover og værne vor Neutralitet og vor Uafhængighed. I Planen af 1922 rømmer man disse Kaserneetablissementer, nedlægger disse Garnisonsbyer og opretter nye Garnisonsbyer i Jylland med kostbare Kaserneetablissementer.

Der ligger i hele denne Flyttedag en afgjort Forandring i den politiske Retning, og overfor dette Spørgsmaals baade politiske og økonomiske Rækkevidde er der ikke ved noget Valg her i Landet taget Standpunkt af Vælgerne. Jeg har hørt sige, at man fra Venstres Side paastaar, at Vælgerne i 1920 har givet Venstre Mandat til at

gennemføre den nu foreslaaede Ordning. Jeg ved ikke, med hvilke fremsynede Egen-skaber Venstrevælgerne, naar de bedømmer deres Rigsdagsmænd, er udrustet, men en Ting er sikker: i 1920 anede Venstres Rigsdagsmænd ikke, hvad det var for en Militærordning, de vilde forelægge i 1922. Ikke en Rigsdagsmand af Venstre kunde være staaet op og have sagt: Vor Plan vil gaa ud paa det og det. Først senere har man forklaret denne Plan. Man har jo i Virkeligheden ogsaa staaet usikker om, i hvilken Retning man i militærpolitisk Henseende skulde gaa. Jeg maa derfor hævde, at lige saa lidt som Venstres Rigsdagsmænd i 1920 har haft nogen Anelse om, hvad de vilde foreslaa i 1922, lige saa lidt har Venstres Vælgere i 1920 kunnet godkende det, der vilde blive forelagt 2 Aar senere.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Brorsen, citerede en Udtalelse af mit Partis Formand, som om den lød paa, at det radikale Venstre nu stod, ganske som det stod i 1915. Han fortolkede det, som om det radikale Venstre overhovedet lod Begivenhederne passere sig forbi uden at tage Hensyn til dem, medens Venstre fordybede sig i disse Verdensbegivenheder og drog de Erfaringer af dem, det kunde. Det, mit Partis Formand har sagt i Sønderborg, er, at den Situation, som forelaa i 1922 for det radikale Venstre, var den samme som den, der forelaa i 1905, nemlig Arbejdet paa Udformningen af et Program og Muligheden for et Militærforlig. Det er dette, som den ærede Ordfører har fortolket paa en fuldkommen forkert Maade. Vi mener netop, at den Krig, vi har gennemlevet, og Erfaringerne om, hvis det nogensinde igen kommer til Krig her i Verden, hvad Krig da vil blive, har belært os om, hvad vi har at gøre i Danmark overfor Krig.

Vi har derfor med Forbavselse hørt de Folk, som har set denne Verdenskrig passere forbi sig, tale med en saadan forholdsvis Ligegyldighed om den Tanke, at der paa ny skulde udbrude Verdenskrig, og at vi skulde staa overfor den. Naar man har set den Udvikling, de kemiske Midler fik under Krigen, naar man ved, i hvilken Grad Krigen fra 1914 til 1918 forvandlede fra at være den gamle Tids Krig, den, som man kendte, til at være en fuldkommen ny Tids Krig, under Jorden og i Luften, med nye Helvedesmaskiner og i høj Grad med kemiske Midler, naar man ved, i hvilken Grad den kemiske Industri er egnet til fortsat Udvikling, kender saadanne Udtalelser som dem, den store svenske Kemiker Arrhenius har fremsat om dette Spørgs-